

לזכרו של יחיאל נצר ז"ל 06.11.2007

אנחנו מלווים היום למנוחתו האחרונה חברנו יחיאל נצר ז"ל. אוכלוסייתנו מתבגרת ומזדקנת וביקורינו בבית הקברות נעשים תכופים יותר.

בפאזל של החברה שלנו נוצרים כל פעם חוסרים נוספים וחלקים מן הפזל הזה נושרים ואנו נעשים מצומצמים ועניים יותר.

עניים מאותם מרכיבים, אותם חברים, שהיוו במשך עשרות שנים החוסן החברתי שלנו, שכל אחד בתחומו הוא, בסגולותיו האישיות ובאישיותו היוו חלק מן המארג הזה וכל אחד תרם את תרומתו ליצור איזה שהוא שלם. עובדות החיים ומעשה החיים עושים את שלהם ולא נותר לנו אלא לבכות את ההולכים ולזכור אותם ומעשיהם, את חייהם בקרב משפחתם ובקרב חבריהם

בכל חברה יש אלה שאינם האידיאולוגים אבל פועלים כמיקרוקוסמוס שמחברים בין חלקי החברה. הם כמו הנמלים שכל אחד תורם את תרומתה ומביא את חלקה לבניית הקן. תרומתן היא במעשיהן.

יחיאל היה אדם שהוזה חלק מן המיקרוקוסמוס שתרם לחיבור בין החברים על ידי שירותו המסור והנאמן. לאחרונה אנחנו זוכרים אותו מחלק עיתוני הבוקר, דואג יום יום בערב ובבוקר לסגירת ופתיחת השערים ועמד בראש ועדת הקלפי.

אלה המעשים היומיומיים שהם חלק מן היומיום של החברה שפשוט חיה את חייה בלי האידיאלים הגדולים ומליצות הגבוהות. כל היום יום הזה הוא ביצע בהתמדה תוך אכפתיות והיה עולה לו בבריאיות אם פורצים את השערים וחונים במקומות אסורים. וכך היה גם כאשר שרת שנים רבות כסדרן רכב, עוד אחד מענפי השרות לחבר בקיבוץ.

יחיאל בן 79 במותו, הגיע בשנת 1965 לקיבוץ עם משפחתו, הכרתי אותו בברזיל כאשר היינו חברים בתנועת גורדוניה, תנועה קטנה אבל עם קשרים חברתיים חזקים מאוד, שקומץ מחבריה הגיעו לקיבוץ. יחד בילינו במחנות קיץ, בפעולות ובכנסים תנועתיים, כחבר בתנועה היה גם במכון למדריכי חו"ל.

כאן בברור חיל בנה לו בית יחד עם מלכה והבנים וגם הוריו. שנים רבות עבד ברפת ואח"כ בדקו, עד שעם סגירת המפעל שרת את החברים כרכז רכב ובכל יתר עיסוקים שדברנו עליהם. איש מופנם בטבעו, צנוע, פעלתן ומשרת ציבור.

איש משפחה מסור, עזר בכל השעות למלכה, ואוהב בניו ונכדיו. למשפחת נצר התאכזרו החיים, הליכתה של בתיה בדמי ימיה לא היה לה ואין לה ניחומים, ורק הליכוד המשפחתי של מלכה ויחיאל, של הבנים, של דנילו ושל הנכדים נתנו טעם לחיים. עכשיו בפתאומיות גם יחיאל נעלם ולמלכה, חברתנו האהובה, שיחיאל היה לה למשענת,

לדנילו ובניו, לדבורה ומשפחתה לשמחה אנחנו מייחלים שיהיה לכם הכוח והרצון להמשיך בחייכם ולהכניס בהם אושר ושלווה.

יחיאל, חברנו, לך בדרכך לשלום ותהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

אברהם שנפלד- דברי הספד